

Des de l'ull de l'escala

La senyora Francesca Martín, en nom del Patronat d'Escoles Bressol Municipal que ella mateixa vice-presideix, ens va fer arribar, ara fa poc, una nota informativa sobre l'actualització de les taxes (quotes) que paguem els pares i, també, sobre el creixement percentual de les aportacions municipals i de la Generalitat.

No cal dir que el nostre agraïment davant d'una tal transparència informativa depassava (depassa) qualsevulla previsió. Ens agrada estar al dia i saber les coses de primera mà.

També ens plau, és clar, fer petar la xerrada i parlar pels passadissos. I vet aquí que, parlant, parlant, ens assabentem que, malgrat que l'augment de les diverses aportacions esmentades representa un percentatge molt superior al de l'augment del cos de la vida, les educadores (la part social, com si diguéssim) veuen "creixer" el sou en un 6 o 6,5%. I això no està bé si pensem en la migradesa del sou actua (unes cinquanta mil de l'ala) i si pensem, fent un gran esforç d'imaginació, on deuen anar a parar a parar els diners que ara reben les Escoles Bressol i que abans no rebien. O, és que només és sobre el paper l'augment?

Perquè és clar, de millores de material i de local, d'allò que entenem per millores i que quan era l'hora ens van dir que si guanyaven les eleccions farien, a par de pintar aquesta beneïda escala i de deixar-nos un solar buit que fa de pati, cap ni una.

No cal, pensem, repetir les preguntes que ens fèiem en l'article anterior; ja va quedar que no es gastaven els diners municipals en la defensa d'Occident ni tampoc servien, aquests diners, per especular al mercat negre de divises.

Què passa, doncs? No ho sabem. Ni ells, no ho saben. La qüestió és anar tirant i qui dia passa any empeny. Política? No, no a l'Ajuntament no se'n fa, de política. I prou que es nota!. Hem perdut els papers, vet-ho aquí.

Diu la senyora Francesca Martín que sempre que ho volgüem ens informaran de tot i ens parlaran de números, Ja ens agrada. Les nostres orelles gaudiran amb delectança del recital de frases boniques i de la manifestació sincera de bones intencions. Passa, però que no n'hi ha prou.

